

I forbifarten

Kristendom er en såre enkelt sag – helt personlig og nok så alvorlig. Men med en uovervindelig glæde på indersiden. Nemlig den at få sit liv ført ind på Guds spor.

N. M. Netiendam

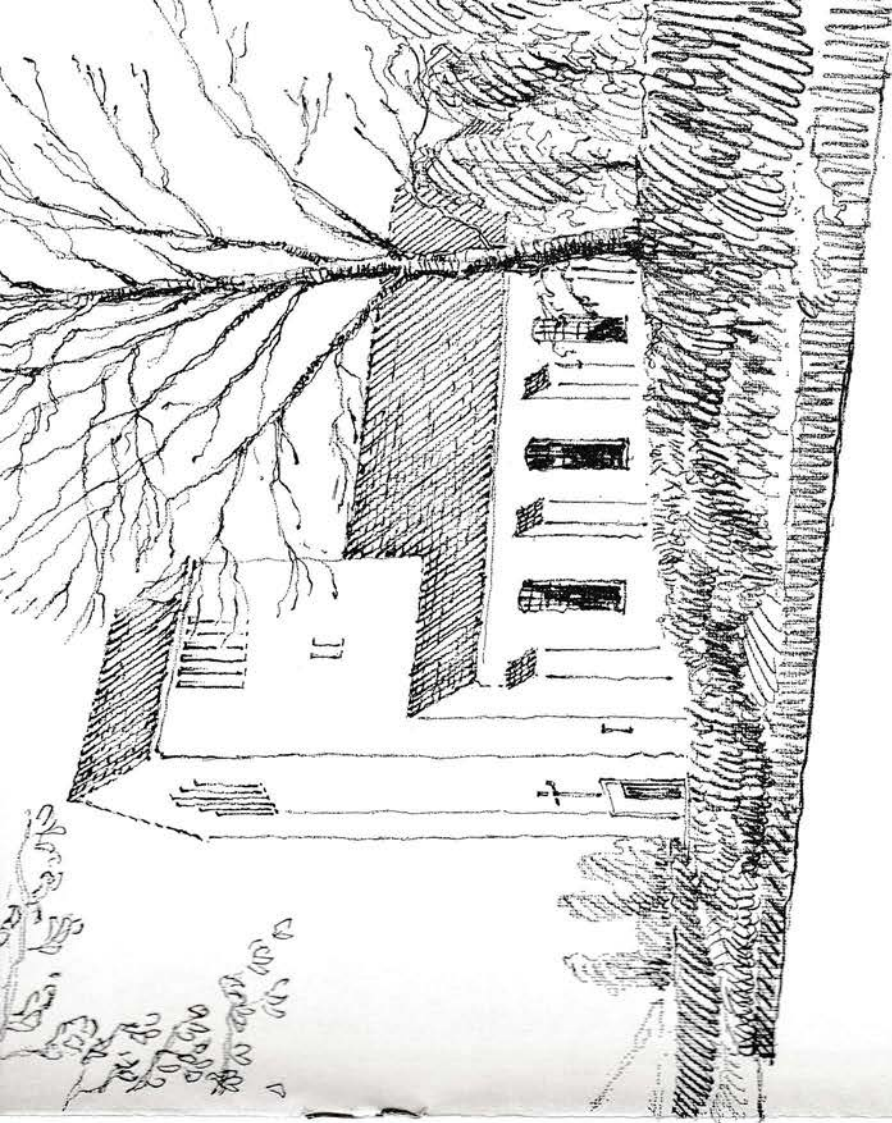
Gud er ikke grusom, men det er grusomt at være uden Gud. *Ronald Fangen*

Det må være døddamrende kedsomment at være ugudeligt. *C. Hermansen*

Modsetningen til tro benævnes for det meste tvivl. Det er en for snæver fortolkning, betoner i for høj grad troens intellektuelle side. Jeg vil sige, at troens modsetning er angst, fundamental utryghed. Tro er fundamental tryghed, ikke blot en tør overbevisning om læresetninger.

T. S. Eliot

Jeg har ofte lært mer i bøn, end jeg har kunnet få af megen læsning. Derfor kommer det an på, at hjertet gør sig løst og ledigt til bønnen. *Luther*



Adresser:

Sognepræst Johs. Bjerrum,

Dyssebakken 8, 2900 Hellerup, tlf. GE 7108.
Træffes bedst hverdage (undtagen onsdag) kl. 11–12. Tirsdag dog kun kl. 18–19.

Residerende kapellan, mag. art. Max W. Olsen,
Grants Allé 23, 2900 Hellerup, SØ 6183.
Træffes bedst hverdage (undtagen fredag) kl. 12–13.

Kordegn Rudolf Hansen,

Ellemosevej 115, 2900 Hellerup, GE 2875.
Træffes hverdage (undtagen torsdag) kl. 9–13. Fredag tillige kl. 18–19.

Organist, dr. phil. Poul Hamburger,

Jægerbakken 7, 2820 Gentofte, OR 5227.

Kirkebetjent H. Braune,

Dyssegaardsvej 98, 2860 Søborg, SØ 6427.

Menighedsrådets formand:

Civilingeniør Steen Laier,
Eskeager 12, 2860 Søborg, tlf. SØ 9051.

Menighedsplejen:

Formand: **sognepræsten.**

Kasserer: **Chr. Lundbye,** tlf. GE 1331.

KFUM-spejdere:

Grupperleder: **Steen Laier,**
Eskeager 12, 2860 Søborg,
SØ 9051.

Flokleder: **Erik Andresen,**
Gothersgade 151 A, møzz.,
1123 København K.
Træffes onsdag kl. 17–18 og
kl. 20.30–21.30 på SØ 3175.

Tropleder: **Christian Dohn,**
Svalevej 11, 2900 Hellerup,
HE 40.115.

Henvendelse om kirkelige handlinger

Dåb: Henvendelse sker til kordegnkontoret og til præsten.

Lysning: Henvendelse sker til kordegnkontoret.

Vielse: Henvendelse sker først til præsten for fastlæggelse af dag og tid, derefter til kordegnkontoret.

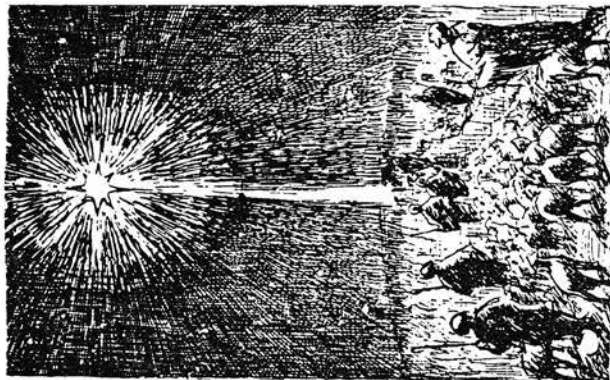
Begravelse: Henvendelse sker til præsten angående dag og klokkeslet.

C. TH. THOMSENS BOKTRYKKERI A/S

Dyssegårds-Bladet

En hilsen fra Deres kirke

NR. 5 · 1969 · 34. ÅRGANG



Julestjernen

Det siges, at en stjernes lys slukkes mange, mange år, før det bliver opfattet af os! Det må altså betyde, at det stjernes-
skud, vi ser, kan komme fra en stjerne, hvis lys er slukket adskillige år, før vi faktisk ser det gå ud!

Det er jo klart, at lysets hastighed må tages i betragtning, når vi vil lære noget om stjernehimlen. Så for så vidt kan vi jo godt følge med, omend vi ikke kan forstå det til bunds! —

Nu skal vi igen til at synge om stjernen over Bethlehem. En sang, der fanger snart sagt alle ind. Måske en og anden får den tanke, at det bare er noget, der skal til — og som skal overstås.

Prøv at stille Dem ud i decembermørket og stir op mod en stjerneklar nattehimmel. De vil kunne bevidne, at stjernernes mængde er stor. Men De vil også finde Dem under dette fantastiske: Hvor mange af denne mængde stjerner, der nu lyser ned på mig og skinner uanfægtet, er faktisk forlængst gået ud; men hilser mig alligevel med deres stjerneglimt?

Stjernen over Bethlehem, et udtryk for Jesus som verdens lys, gik faktisk ud, da han døde på Golgathas kors. Men lyset fra hans stjerne skinner stadig for os. I hverdagens brogethed når dens lysglimt os for at give os ny kræfter og for „at lyse for vor fod“, — og for at bekræfte os i troen på: *os er en frelser født!*

*Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guds-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.*

Johs. Bj.

Menighedsplejens juleindsamling

Julen nærmer sig hastigt!

I den anledning tillader Dyssegård sogns menighedspleje sig at bede vort sogns beboere om at yde en god gave til den juleindsamling, der som sædvanlig med Justitsministeriets til-
ladelse finder sted i begyndelsen af december måned.

„Der er da ingen fattige i Dyssegård sogn“, er der hvert år nogen, der siger til listebærerne. Og de har vel ret. Men der er ikke desto mindre mange steder, hvor hjælp i rette tid er den udstrakte hånd, der er med til at give livsmodet tilbage til både ældre, syge og ensomme mennesker.

Overalt findes en nød, som ikke kan ses udefra!

Og her er det, Deres hjælp kommer ind i billedet. Præsterne og sygeplejerskerne ved af erfaring, hvad en sådan håndsræk-
ning betyder.

Menighedsplejen prøver også året igennem at skabe gode timer for ældre i vort sogn ved sammenkomster i kirkens krypt.

Vi beder derfor om, at De i lighed med tidligere år vil tage imod vore listebærere med velvilje og notere Dem for et bi-
drag.

November 1969.

Dyssegård sogns menighedspleje

JOHS. BJERRUM
sognepræst — formand

EDITH HANSEN
sygeplejerske — næstformand

CHR. LUNDBYE
kasserer

RUDOLF HANSEN
kordegn — sekretær

A. BRANDT JENSEN
sygeplejerske

HELGE LARSEN
prokurist

MAX W. OLSEN
res. kapellan



Tvivleren

Jeg har altid godt kunnet lide fortællingen om *Thomas* – ham, om hvem det fortælles, at han ikke ville tro, før han havde fået ordentlige beviser. Og jeg har altid syntes, at fortællingen er et tegn på, hvor „moderne“ evangeliet er; eller et tegn på, at de spørgsmål, vi slås med, kendte de også udmærket dengang.

Men så synes jeg rigtigt nok også *Thomas* ligner os i det stykke, at han er alt for godtroende, når det kommer til stykke! Når man nu endelig vil være så forbandet kritisk, så at tage en smule synet og mærkelige oplevelser, som bevis. For det er jo det, der fortælles: at han, da han så naglegabene, faldt på knæ.

Det minder om disse meget kritiske, „moderne“ mennesker, der overlegent fejrer det hele til side som gammel overtro, og så, hvis de kommer lidt i nød, eller de hører lidt rørende, agitatorisk snak, enten fra kirkens eller fra anden side, er så godtroende som tænkes kan. Lidt søndagsskolekristendom juleaften kan de ikke stå for. Og *Thomas* har, synes jeg, en rem af huden.

Derfor er tilrettevisningen i fortællingen berettiget: *Fordi* du har set mig, tror du. Salige er de, som ikke har set og dog tror!

Er det ikke rigtigt: syner beviser ikke noget, siger i virkeligheden ikke mere, end om man ikke ser? Viser det ikke også, at evangeliet er meget mere kritisk end den kritiske *Thomas*?

Hvad skal vi så svare tvivleren? Een ting må stå fast. Den opfattelse mange har: at de vil have bevis for kristendommen på forhånd, inden de i det hele ta-

get indlader sig med evangeliet, er tåbelig. Det ville betyde, at evangeliet skulle bevise sig selv, uden at man behøvede at vide, hvad evangeliet er! Og ville svare til, at man ville have tillid til en mand, inden man kendte ham! Mens tillid dog først skabes i samværet med et andet menneske.

Derfor: man må give sig i kast med evangeliet. Hvis man gør det, så vil man – det kan vi se på apostlene – ikke blive sparet for spørgsmål, tvivl, anfægtelse. Men så skal vi heller ikke mene, at det er noget forfærdeligt, om den slags skule ramme os. Det hører tværtimod med til det at være menneske.

Men så kan det ske, at man alligevel bindes til evangeliet. Der er måske meget, man ikke forstår. Men der er også en sandhed, som man ikke møder andetsteds, og som man må lytte til – og tage imod.

T. Wilhjelm



Velkommen

„Vær velkommen, Herrens år –“. Sådan synger vi i kirken 1. søndag i Advent. For ligesom man gerne vil byde det borgerlige nytår velkommen på festlig vis, vil vi i kirken også være med til at byde det kirkelige nytår velkommen 1. søndag i Advent.

Adventstiden er indledningen til kirkeåret; men den er også forberedelsestiden til en af årets største fester, nemlig julen. For kirken er Advent og Jul uløseligt knyttet sammen. Kirkens Herre kommer både som den alsmægtige, hvem himmel og jord tilhører, og som barnet i krybben, tilbød af hyrderne og lovsung af englene.

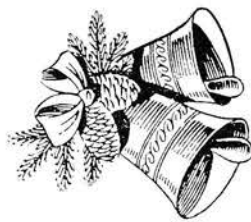
Men kirkeåret er jo mere end jul. Påske og pinse kommer også med, og ligeledes hele den lange trinitatstid. Det er, som hænger alle dele nøje sammen. Ikke bare i adventstiden og ved jul skal vi i kirke; det glade budskab om Jesus forkyndes hver søndag hele kirkeåret igennem, og Kirkens Herre er der for at møde os i sit ord og i dåben og nadveren.

Lad os i denne adventstid tænke på dette, at Kirkens Herre også er *vor* Herre, og at vi skal modtage ham med tak og lovsang.

Så får vi ret forstand til at synge som der står i en anden af vore adventssalmer:

*„Jeg hjertets dør vil åbne dig,
o, Jesus, drag dog ind til mig.
Ja, ved din nåde lad det ske,
at jeg din kærlighed må se.“*

R. L. Hansen



Et barn er født...

Mange af bladets læsere kender den jublende fornemmelse, der fylder ens sind, når man fortæller det vidt og bredt: Vi har fået et barn! Denne glæde hænger sammen med, at det er livets største under, man bliver vidne til, ja – et Guds under.

I en tid, hvor der tales så meget om overbefolkning og deraf følgende børnebegrænsning og familieplanlægning, er der nok dem, som spørger, om det nu også er forsvarligt at sætte børn i verden.

Når man ser på verden i dag med dens millioner af sultende mennesker og flygtninge, kan et sådant spørgsmål nok synes berettiget. Hvor tør ansvarsbevidste mennesker?

Inden længe står julen for døren og forkynder: „Et barn er født os“ – en glæde, som skal være for hele folket. Hvor kunne Gud dog sende sin søn ind i denne verden, som jo ikke var bedre dengang end nu. Hvor turde han?

Jo, han turde; thi Gud er kærlighed, og kærlighed er at give. Derfor ikke alene turde Gud; men han kunne ikke lade være at give os det største bevis på sin kærlighed: *sin egen søn*.

Så lad os da glæde os over barnet og tage det til os som vort eget; thi kun da kan vor glæde blive fuldkommen, og kun da kan vi leve vort liv i en urolig og spændingsfyldt verden.

Han må blive centrum i og målet for vort liv.

Jørgen Thorsen

Kirkekoncert

Som meddelt i forrige nummer af kirkebladet, afholdes der *mandag den 1. december kl. 19* en koncert i Dyssegårdskirken. De medvirkende er kirkens organistvikar *Kai Ole Bøggild* med orgelværker af Bach og Buxtehude med tilknytning til advent og jul samt den kendte unge sangerinde *Bodil Christensen*, der foruden en afdeling åndelige sange opfører en kantate med obligat fløjte og cembalo af barokmesteren Georg Philipp Telemann. Da der ikke er plads på orgelpulpituret, vil udførelsen af dette værk foregå i kirkens kor.

Hvem giver?

Et ugeblad har haft en serie, hvor forskellige gør rede for deres budgetter.

„Kristeligt Dagblad“ har opdaget, at ingen af de pågældende afsætter noget som helst til gaver til velgørende øjemed eller til noget som helst formål, hvor økonomien er afhængig af frivillige bidrag. Bladet stiller et alvorligt spørgsmål ud fra dette: giver man ikke noget her i landet?

Sandheden er, at det er få, som gør det. Meget kan nok ske i det skjulte, men hvor meget er det, når det kommer til stykket? Det er f.ex. ikke svært at konstatere, at det ikke er nogen særlig stor del selv af den kreds, der kommer i kirken, som virkelig er med til at bære dens mangeartede frivillige arbejde.

Man siger nok: der er ikke penge til det – og kan måske dokumentere det med tørre tal. For nogle er det rigtigt. Men der er nogle, der slet og ret ser, at det

skal gøres, og som gør det, skønt de ikke har bedre råd end andre, der aldrig giver én krone. For missionsselskabernes vedkommende er der stadig temmelig betydelige indtægter ved gaver fra de gamle, som blev grebet af vækkelsen for 50 år siden.

Det samme gælder andre foretagender. Hvem afløser?

Wulff Pedersen.

Kirkespil i Dyssegårdskirken

En usædvanlig aften bliver det, *mandag d. 8. december* kl. 19.30, når „Kirke- spilkredsen“ har premiere på Gunnar Anshelms kirkespil „Det sande lys“. Det er første gang, et kirkespil opføres i Dyssegårdskirken, som er meget velegnet til den slags. Alene af den grund skulle der gerne være mange, der vil benytte denne lejlighed til at se „et Luciaspil, der er anderledes“. Vel er spillet især beregnet for unge, men det skal dog ikke få nogen til at holde sig væk. Skuespillerinden Kirsten Verner har instrueret og der medvirker ca. 15 amatørskuespillere fra Herlev kirkespilkreds.

Valget

Som meddelt i forrige nr. af dette blad afholdes der valg af nyt menighedsråd i Dyssegård sogn tirsdag den 25. november 1969. I dette nr. af bladet kan der således ikke gives oplysninger om valgets forløb, men i næste nr., som kommer i slutningen af januar 1970, vil der følge en redegørelse og orientering om det nye menighedsråds sammensætning.

Gudstjenester i Dyssegårdskirken

November 1969

Søndag d. 30. kl. 10 Johs. Bjerrum
(advent)

December 1969

Mandag d. 1. kl. 19 KIRKE-
KONCERT
(se særlig om-
tale)

Søndag d. 7. kl. 10 Max W. Olsen
Mandag d. 8. kl. 19.30 (NB) Kirke-
spillet: Det san-
de lys.

Søndag d. 14. kl. 9 Johs. Bjerrum
(Børne-ogfami-
liegudstjeneste)

Søndag d. 21. kl. 10 Johs. Bjerrum
Onsdag d. 24. kl. 15.30 Max W. Olsen
(juleaften) Johs. Bjerrum

Torsdag d. 25. kl. 10 Johs. Bjerrum
(juledag)

Fredag d. 26. kl. 10 Max W. Olsen
(Sct. Stephan)

Søndag d. 28. kl. 10 Johs. Bjerrum

Januar 1970

Torsdag d. 1. kl. 10 Max W. Olsen
(nytårsdag)

Søndag d. 4. kl. 10 Max W. Olsen
Søndag d. 11. kl. 10 Johs. Bjerrum
Mandag d. 12. kl. 19 Johs. Bjerrum
Søndag d. 18. kl. 10 Max W. Olsen

Mandag d. 19. kl. 19 Johs. Bjerrum
Søndag d. 25. kl. 9 Johs. Bjerrum
(Børne-ogfami-
liegudstjeneste)
kl. 10 Johs. Bjerrum
Mandag d. 26. kl. 19 Max W. Olsen

Ved børne- og familiegudstjenesten d. 14. december kl. 9 synges følgende salmer: 76, vers 1, 2, 3 og 9 (Det kimer nu), 109 (Julen har bragt) og 110 (Glade Jul).

Den 25. januar 1970 kl. 9 synges: 113 (Dejlig er den himmel blå), 588 (Jesus kom dog nær til mig), 414 (Du som vejen er og livet).

Møder i kirkens krypt

Møde for ældre.

Tirsdag d. 9. december 1969 kl. 14.

Møde for unge.

Tirsdag d. 27. januar 1970 kl. 19.15.

Tirsdag d. 13. januar 1970 indbydes „Ii-
stebærere“ til en hyggeaften kl. 19.30.

Studiekredsen fortsætter torsdag d. 15. januar og torsdag d. 12. februar 1970 kl. 19.30. Emnet: Sogn, menighed, miljø.